

ת"פ 47358/04/15 - מדינת ישראל נגד יורי גלפנד

בית משפט השלום באשקלון

12 אוקטובר 2015

ת"פ 47358-04-15 מדינת ישראל נ' גלפנד (עציר)

מת 47390-04-15

לפני כבוד השופט אבשלום מאושר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
יורי גלפנד (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אתי מוריס-כהן

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד אבי אוחנה בשם עו"ד זייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 10.5.15 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעובדות המפורטות בכתב האישום, ובעבירות כדלקמן:

אישום ראשון

ניסיון גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), יחד עם סעיף 25 לחוק.

אישום שני

גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

אישום שלישי

גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

עמוד 1

אישום רביעי

גניבה- עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

אישום חמישי

גניבה- עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

אישום שישי

ניסיון גניבה- עבירה לפי סעיף 384 לחוק, יחד עם סעיף 25 לחוק.

אישום שביעי

גניבה- עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

על פי אישום מס' 1 לכתב האישום, ביום 10.2.15, בשעה 13:30 לערך, ברח' שי עגנון 19 באשקלון, ניסה הנאשם לגנוב שקיות קפה מסופר "דויד" שבבעלותו של מר נתנאל דויד, בכך שנשא ונטל את השקיות והכניסן לתוך תיקו במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון לשלול אותן שלילת קבע מהבעלים.

על פי אישום מס' 2 לכתב האישום, ביום 8.3.15, בשעה 11:27 לערך, בסופרמרקט "אושר עד" שבבת הדר, גנב הנאשם מוצרים שונים בשווי כולל של 1,412.80 ₪ השייכים לבעל המקום, בכך שנשא ונטל את המוצרים ללא הסכמת הבעלים, חצה את קו הקופות מבלי לשלם, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את המוצרים שלילת קבע מבעליהם.

על פי אישום מס' 3 לכתב האישום המתוקן, ביום 12.3.15, בשעה 13:00 לערך, באזור התעשייה באשקלון, גנב הנאשם מחנות "סיטונאות רחמים" 3 בקבוקי שתייה חריפה מסוג וויסקי stock84, בשווי כולל של 270.6 ₪, בכך שהכניסם מתחת לחולצתו, נשא ונטל אותם אל מעבר לקו הקופות מבלי לשלם. בהמשך, יצא הנאשם מהחנות והמאבטח בחנות הורה לו לעצור, אך הנאשם ניסה לברוח עד שנתפס ע"י המאבטח והרכוש הושב לבעליו.

על פי אישום מס' 4 לכתב האישום המתוקן, ביום 24.3.15, בשעה 14:20 לערך, גנב הנאשם מחנות "ויקטורי" שבשכונת אפריר באשקלון 40 יחידות קפה שחור של "עלית" בשווי כולל של 636 ₪, בכך שנשא ונטל אותן ויצא מהחנות מבלי לשלם וזאת במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול שלילת קבע מבעליהם.

על פי אישום מס' 5 לכתב האישום המתוקן, ביום 8.4.15, בשעה 16:50 לערך, גנב הנאשם מחנות שופרסל שברח' דוד רמז באשקלון 14 מארזים של קפה שחור של "עלית", כשבכל מארז 3 שקיות, אותם נשא ונטל בתוך תיקו, ושני מארזי שוקולד, כשבכל מארז 6 חפיסות, אותם נשא בתחתונו. הנאשם ניגש לקופה ושילם עבור 4 בקבוקי סודה, עבר

את קו הקופות כשמארזי הקפה והשוקולד ברשותו מבלי לשלם עבורם, נעצר ביציאה מהחנות והרכוש הושב לבעליו.

על פי אישום מס' 6 לכתב האישום המתוקן, ביום 12.4.15, בשעה 16:00 לערך, ניסה הנאשם לגנוב מחנות "טיב הכפר" שבבעלותו של מר עודד יעל ואשר נמצאת בגן הורדים באשקלון, 4 בקבוקי וודקה מסוג "רוסקי סטנדרט" לתוך תיק גב, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשללם שלילת קבע מבעליהם. הנאשם נתפס בתוך החנות והרכוש הוחזר לבעליו.

על פי אישום מס' 7 לכתב האישום המתוקן, ביום 23.4.15, בשעה 14:00 לערך, גנב הנאשם מחנות "קרלברג" שבאזור התעשייה הצפוני באשקלון 6 בקבוקי וודקה מסוג "רוסקי סטנדרט" בשווי כולל של 419.40 ₪, בכך שנשא ונטל אותם, הכניסם לתיק גב וזאת במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשללם שלילת קבע מבעליהם. מי ובסמוך, ברח הנאשם מהחנות מבלי לשלם והבקבוקים הושבו לחנות.

ביום 8.9.15 צירף הנאשם את ת"פ 18025-01-13 של בית משפט השלום באשקלון, בו הורשע על יסוד הודאתו בעובדות המפורטות בכתב האישום, ובעבירות כדלקמן:

הסגת גבול - עבירה בניגוד לסעיף 447(א) לחוק.

היזק לרכוש במזיד - עבירה בניגוד לסעיף 452 לחוק.

החזקת מכשירי פריצה - עבירה בניגוד לסעיף 409 לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן בת"פ 18025-01-13, ביום 16.9.12, בשעה 07:00 לערך, התפרצו הנאשם ונאשם נוסף באותו תיק, אחד בשם איגור פבליקוב, למפעל "יובל כחול" שבאזור התעשייה הדרומי ברח' האומן 1 באשקלון, השייך למר רפאל מכלוף (להלן: המפעל), בכך שנכנסו לתוך המפעל בכוונה לבצע עבירה.

בנסיבות אלו, ניסו הנאשם והנאשם הנוסף לגנוב מתוך ארון החשמל שבמפעל כבלי חשמל (להלן: הרכוש), בכך שחתכו את חוטי החשמל בארון וניסו לקחת את הרכוש ללא הסכמת הבעלים, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהם מתכוונים בשעת הנטילה לשלול את הרכוש שלילת קבע מבעליו, אך הבעלים הגיע באותה עת למבנה והנאשם והנאשם הנוסף ברחו מן המקום.

בנסיבות אלו, הזיקו הנאשם והנאשם הנוסף במזיד לארון החשמל.

כן החזיקו הנאשם והנאשם הנוסף באותו תיק מכשירים המשמשים לפריצה, ובכלל זה: משורית, מגזריים, מכפתיים, סכין חיתוך ומברג צלב, מבלי שיש להם הסבר מניח את הדעת לכך.

בדיון מיום 10.5.15, שהתקיים בפני כב' השופט אמיר דהאן, הודיעו ב"כ הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, הנאשם הודה בכתב האישום, הורשע ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

הנאשם יליד 1975 ומגיליון הרישום הפלילי שלו (ת/1), עולה כי יש לחובתו 9 הרשעות קודמות, 8 מתוכן התיישנו זה

מכבר, אך טרם נמחקו מהמרשם הפלילי, בעבירות רכוש, אלימות, הפרת הוראה חוקית וסמים. זאת ועוד, מעל ראשו של הנאשם מרחפים מאסר מותנה בן 7 חודשים והתחייבות בסך 2,500 ₪ שנגזרו עליו ביום 27.5.14 בת"פ 24191-02-14 של בית משפט השלום באשדוד (2/ת).

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, רווק בן 41 ואב לילד כבן 11 שנמצא בחזקת אמו. על פי התסקיר, הנאשם עלה ארצה בשנת 1993, שנה לאחר אחיו ושש שנים לפני הוריו, ועובר למעצרו התגורר עם אמו בבית אחיו שבאשקלון והתקיים מעבודות זמניות עקב קשיי תפקוד ומעורבות בפלילים ועל רקע שימוש אינטנסיבי בסמים.

שירות המבחן ציין, כי מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם, עולה כי הוא ריצה עד כה 4 מאסרים בפועל, כשהאחרון מביניהם הסתיים בשנת 2015, וכי תלוי נגדו מאסר מותנה.

באשר לעבירות שבעניינו, טען הנאשם בפני שירות המבחן כי הן התרחשו בתקופה בה נהג לצרוך סמים. לדבריו, הוא היה שרוי במצוקה רגשית והיה לו קושי לממן את הסם ולכן ערך את ניסיונות הגניבה והגניבות.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם התקשה לבחון את פרק הזמן הסמוך לעבירות, את תהליך קבלת ההחלטה לבצע וניכר כי הוא נוטה להסיר אחריות למעשיו ע"י הטלתה על מצבו הפיזי, הכמיהה לסם וחוסר שיקול דעתו בצריכת הסם. לפי התסקיר, הנאשם התקשה לבחון את האפשרות כי החל בדפוס התנהגותי מכשיל בו הוא נוטה לבצע מקבץ עבירות, מגיע עמן להליכים פליליים ומרצה עונש אחד.

להערכת שירות המבחן, מאפייני אישיותו של הנאשם, הישנות מעורבותו בפלילים על רקע שימוש בחומרים משני תודעה, תפיסתו כי די בהכרת הבעיה על מנת לפתור אותה, ציפיותיו כי האחר יפעל למענו, ניסיונו במסגרות טיפוליות בתחום ההתמכרות והפער בין הכלים שרכש לבין התנהגותו היום, סדר העדיפות אותו הוא עורך בקשר לצרכיו ועמדותיו המשטחות והמקטינות בנוגע לחומרת העבירות, הביאו את שירות המבחן למסקנה כי מדובר באדם בעל הערכת סיכון גבוהה להישנות מעורבות בפלילים כפתרון למצוקה רגשית.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול בקהילה טיפולית, אך העריך כי אינו ער לדרישות, כי החוויה החיובית מטשטשת את הקשיים הנלווים לטיפול ויוצרת אשליה של פתרון אפשרי למצבו.

שירות המבחן ציין, כי מההיכרות עם הנאשם ומהשיחות עמו במעצר, התרשם כי הנאשם מיצה את האפיק הטיפולי המוצע בשלב זה של חייו, וכי לאינטנסיביות המוצעת בקהילה לא תהיה השפעה ממשית על התנהגותו מאחר שאינה עונה על צרכיו ותפיסתו.

לפי התסקיר, לאחר ששירות המבחן שקל את כל הליך האבחון והערכת הסיכון בעניינו של הנאשם, מדובר באדם המצליח לבטא הכרה בבעיית ההתמכרות שלו ברמה המילולית, המבין כי להתנהגותו מחירים במספר מישורים. יחד עם זאת, במהלך השיחה עם הנאשם, התקשה הנאשם להתייחס לחלקו ותרומתו להליך התמכרותו, הטיל את האחריות על הליך רפואי, על סביבתו שאינה תומכת בו, על קשיים בהם נתקל וכן על כוחותיו הדלים להתמודד. כן ציין שירות המבחן כי הנאשם התקשה לציין את ההבדלים בין הפעמים הקודמות בהן ביקש להשתלב בטיפול לבין למקרה זה, ביטא סיכויי

הצלחה על סמך כוחותיו מהעבר וביטא מוטיבציה מילולית בלבד. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מצליח להימנע משימוש בסמים כאשר הוא נמצא במסגרת סגורה, יחד עם קבוצה של מכורים נקיים, ללא יכולת לבחון את כוחותיו, יכולתו ומסוגלותו האישית בשלב זה. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם לא מבין עד תום את הנדרש ממנו לצורך עריכת השינויים אותם הוא מבקש לערוך בחייו.

לאור האמור לעיל, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. שירות המבחן ציין, כי במידה והנאשם יתחייב במסגרת שהותו בשב"ס, יתחיל הליך טיפולי התואם את מצבו בתחום ההתמכרות. כמו כן, לא המליץ שירות המבחן להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם.

טענות ב"כ הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, לכך שריצה 4 מאסרים ולכך שמעל ראשו מרחפים מאסר על תנאי בן 7 חודשים והתחייבות בסך של 2,500 ₪.

ב"כ המאשימה טענה כי האינטרס המוגן בעבירות הגניבה הינו השמירה על רכושו של הפרט ובעבירת הסגת הגבול הינו שמירה על בטחון הציבור ורכושו.

כן הפנתה ב"כ המאשימה לסיבות שהובילו את שירות המבחן להימנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם ולאי המלצתם להאריך את התנאי.

לטענת ב"כ המאשימה, בעבירות הגניבה, בהיעדר נסיבות מחמירות, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

לטענת ב"כ המאשימה, לאור עברו המכביד של הנאשם וחומרת נסיבות הגניבות, יש להשית עליו מס' חודשים אשר אינם ברף הנמוך בגין כל אישום בגניבה. באשר לעבירת הסגת הגבול, טענה ב"כ המאשימה כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6 לבין 12 חודשי מאסר וביקשה להשית עונש מאסר ברף הגבוה של המתחם, מכיוון שלכך מתווספות עבירות של היזק לרכוש והחזקת מכשירי פריצה.

כן עתרה ב"כ המאשימה להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם במצטבר, וכן להטיל תנאי ארוך ומרתיע בגין העבירות בהן הורשע, להפעיל התחייבות ולהטיל התחייבות וקנס.

מנגד, טענה ב"כ הנאשם כי בתיק העיקרי מדובר בגניבות של פריטים בודדים, מוצרי מזון, ובתיק שצורף מדובר על היזק בזדון והחזקת כלי פריצה.

לטענת ב"כ הנאשם, יש לראות את האישומים כמקשה אחת מאחר שמדובר בעבירות שבוצעו בסמיכות זמנים, חלקן באותו יום וחלקן בהפרש של כמה ימים.

כן הפנתה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר, וטענה כי הוא סבל מאלימות וכי כבר מגיל צעיר אמור היה לפרנס את עצמו. לטענת ב"כ הנאשם, אין לנאשם כיום תמיכה משפחתית אשר היתה יכולה לספק לו חלופת מעצר, הוא מתקיים בגפו וחייו הם הישרדות יומיומית.

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם עבר בעבר הליך טיפולי מוצלח והיה נקי במשך כ- 5 שנים מסמים ואלכוהול, אך בעקבות תאונת עבודה שעבר ובהיעדר יכולת לפרנס את עצמו, חזר לשתיית אלכוהול, ומאז שירות המבחן לא נותן לו אפשרות להוכיח עד כמה הוא רוצה הליך טיפולי.

לאור האמור לעיל, עתרה ב"כ הנאשם להסתפק בעונש המאסר המותנה שתלוי ועומד נגד הנאשם, להטיל עונש מאסר נוסף בחופף להפעלת המאסר המותנה. כן טענה ב"כ הנאשם כי אם ביהמ"ש יקבל את המתחם שהציגה ב"כ המאשימה, יש לאמץ את הגבול התחתון שלו.

מתחם הענישה

בסימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, וכך, למעשה, ניתנה הבכורה לשיקולי הענישה של גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה ואת מידת אשמו של הנאשם.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושה דברים: ראשית, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות של גניבה והסגת גבול הם הערך של שמירה על רכושם של אזרחים, שכן לפגיעה ברכוש נלוות פגיעה בתחושת הביטחון האישי ובפרטיות. באשר לעבירת ההיזק לרכוש במזיד, הרי שהיא מגלמת בתוכה פגיעה בערך החברתי המוגן של הזכות לקניין, זכות חשובה המוגנת אף בחוק יסוד.

מדיניות הענישה היא כי על בית המשפט לתרום את חלקו בהשבת הביטחון לציבור בכללותו.

להלן דוגמאות ממספר גזרי דין שניתנו בעבירות של גניבה:

ברע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של גניבת תכשירי קוסמטיקה בשווי של 3,139.90 ₪ מחנות רשת "סופרפארם" ובשלוש עבירות של חבלה במזיד ברכב שיוחסו לו בתיק נוסף שצירף, ונידון למאסר על תנאי למשך 3 חודשים חרף המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו צו של"צ.

ברע"פ 1291/06 **טוויטו נ' מדינת ישראל** (15.2.06) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של גניבה, בכך שנטל ונשא יחד עם אחר שתי מברגות חשמליות וזוג נעלי בית מחנות בבני ברק, ונידון ל- 3 חודשי מאסר על תנאי.

ברע"פ 10323/05 **מויאל נ' מדינת ישראל** (23.11.05) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של גניבת ארנק, ובו שלושה דרכונים וסכום של 5,000 ₪, מתיקו של אדם בשדה התעופה, ונידון ל- 12 חודשי מאסר.

בעפ"ג (ב"ש) 23490-02-13 **חזן נ' מדינת ישראל** (11.7.13) דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של גניבה ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש

שהוטל על המערער אינו חמור ואינו מצדיק התערבות, וכי הוא הולם את נסיבות המקרה והוא ניתן לאחר התחשבות בעברו הלא מכביד של המערער ובחלוק הזמן מאז ביצוע העבירה.

להלן דוגמאות ממספר גזרי דין שניתנו בעבירות של הסגת גבול:

ברע"פ 7073/07 **אליהו נ' מדינת ישראל** (29.8.07) אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בירושלים, אשר דחה את ערעורו של נאשם מחוסר בית, בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע על סמך הודאתו בעבירה של הסגת גבול והושת עליו עונש של שני חודשי מאסר ושישה עשר חודשים נוספים על תנאי.

ברע"פ 1068/13 **מלסה נ' מדינת ישראל** (20.2.13) אישר ביהמ"ש העליון את החלטת ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע, אשר דחה את ערעורו של מי שהורשע בשורה של עבירות פריצה, גניבה והסגת גבול, וקבע כי העונש שהושת על המבקש מעיד על איוון ראוי ואף מקל. באותו מקרה נקבע ע"י ביהמ"ש השלום כי מתחם הענישה ההולם עבירה בודדת של הסגת גבול הוא בין מאסר מותנה וקנס ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 4477/10 **יחיא נ' מדינת ישראל** (5.10.10) אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בחיפה אשר החמיר את עונשו של נאשם שהורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה ממאסר מותנה של 6 חודשים למאסר בפועל של 7 חודשים עקב חומרת מעשה הגניבה, עברו הפלילי הלא זניח של הנאשם והתרומה שעל בתי המשפט לתרום להשבת הביטחון לציבור, בכלל, ולמגזר החקלאי, בפרט.

ברע"פ 3502/07 **מאיר נ' מדינת ישראל** (3.6.07) אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור על עונש של 36 חודשי מאסר, מהם 24 לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשל 3 שנים, על נאשם שהורשע על פי הודאתו בהסגת גבול ובשש עבירות של הפרת הוראה חוקית. דובר על נאשם בעל עבר פלילי מכביד, שנמצא ע"י שירות המבחן בלתי בשל לעשיית שינוי הנדרש באורחות חייו.

בעניינינו, נלוו לעבירת הסגת הגבול עבירות של היזק לרכוש במזיד והחזקת מכשירי פריצה.

נשאלת השאלה, אם, כטענת ב"כ הנאשם, בכתב האישום המקורי מדובר באירוע אחד או שבעצם מדובר בכמה אירועים נפרדים.

בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14) נקבע כי בבואו של בית המשפט לקבוע אם מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם אחד, יש להחיל את מבחן "נסיין החיים" ומבחן "הקשר ההדוק", לפיו:

"ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית

עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)... מבחן הקשר ההדוק בוחן את עוצמת הקשר שבין העבירות, ולא את השאלה האם הן ניתנות להפרדה. בהתאם לכך, כאמור, ייתכן כי עבריו יבצע מספר רב של פעולות שניתן להפריד ביניהן, ושהוא אף יכול היה לחדול לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן מעשה אחד), אך נכון יהיה לראות בהן חלק מתוכנית עבריינית אחת (ולכן גם אירוע אחד). אני סבורה כי שימוש במבחן הקשר ההדוק יסייע בהבנייתו של מעשה הענישה, ויחד עם זאת יותיר בידיו של בית המשפט את שיקול הדעת הנדרש לצורך מתן תשובה לשאלה האם יש לראות במסכת העבריינית שלפניו אירוע אחד או מספר אירועים."

בעניינינו, לא ניתן להגדיר את מעשיו של הנאשם כמסכת עבריינית אחת, שכן לא נראה שיש בין העבירות אשר בוצעו באקראי, בהפרש של ימים ואף שבועות, על פני תקופה של כחודשיים וחצי, בכל פעם כלפי בתי עסק אחרים, שונים ומגוונים ובדרכים שונות, קשר הדוק.

על כן, יישום המבחן שפורט, יחד עם נתוני התיק שבפניי, הביאוני לכלל מסקנה כי יש להתייחס לכל אחד מהאישומים המיוחסים לנאשם בכתב האישום המקורי כאירוע נפרד ולקבוע לו מתחם עונש הולם בהתאם.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, הפגיעה הרבה בהם נוכח מספרן הרב של עבירות הרכוש, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, קרי- סדרתיות מעשי הגניבה והפגיעות הכלכליות שהסב הנאשם לבעלי הנכסים, מתחם הענישה ההולם כל עבירת גניבה נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל ומתחם הענישה ההולם את האירוע שבכתב האישום המצורף, ת"פ 18025-01-13, נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר.

לאור האמור לעיל, מתחם הענישה הכולל ההולם את מכלול האישומים הינו בין 8 חודשי מאסר לבין 20 חודשי מאסר, בהינתן שלא מדובר בחישוב אריתמטי של חיבור ומניין כל החודשים בגין כל עבירה.

בקביעת עונשו של הנאשם שלפניי, בגדרי המתחם, הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים-

לחומרא, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם אשר לא השכיל ללמוד ולהימנע מביצוע עבירות, וכן העובדה כי שירות מבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

לקולא, יש לשקול את הודאת הנאשם המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, כמו כן לקחתי בחשבון את נסיבות ביצוע העבירות ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם, כאמור בתסקיר שירות מבחן.

באשר למאסר המותנה בן 7 חודשים לפנים משורת הדין אפעיל חלקו במצטבר וחלקו בחופף.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים :

1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים.
2. הפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ 24191-02-14 של בית משפט השלום באשדוד גזר דין מיום 27.5.14 כך שירצה 4 חודשים במצטבר ויתרה בחופף.
3. סה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
4. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.
- המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.
5. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.
- המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון.
6. הפעלת התחייבות על סך של 2,500 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתה, אשר הוטלה על הנאשם בת"פ 24191-02-14 בבית משפט השלום באשדוד גזר דין מיום 27.5.14.
- הסכום ישולם עד לא יאוחר מיום 19.7.16.
7. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך 1500 ₪ שלא לעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת רכוש מכל סוג שהוא, למשך 3 שנים מיום שחרורו.
- לא יחתום, ייאסר למשך 10 ימים.
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט מחוזי בבאר שבע.
- ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ו, 12/10/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

צו

מורה על השמדת התיק של הנאשם.

מורה על השמדת/חילוט כלי הפריצה בהתאם לשיקול דעת המשטרה.

**ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ו,
12/10/2015 במעמד הנוכחים.
אבשלום מאושר, שופט**

הוקלדעלידיאלינורגנות